

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙХИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 166-ҳадис

166 - حَدَّثَنَا مُحَمْدُ بْنُ عَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا كَيْعُونُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مِسْعَرٌ، عَنْ أَبِي صَحْرَةَ جَامِعٍ بْنِ شَدَّادٍ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: ضِفْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَأُتِيَ بِجَنْبِ مَشْوِيٍّ، ثُمَّ أَخَذَ السَّفَرَةَ فَجَعَلَ يَحْزُنُ، فَحَزَّرَ لِي إِلَيْهَا مِنْهُ، قَالَ: فَجَاءَ بِلَالٌ يُؤْذِنُهُ بِالصَّلَاةِ فَأَلْقَى الشَّفَرَةَ، فَقَالَ: مَا لَهُ تَرِبَّتْ يَدَاهُ؟، قَالَ: هَكَانَ شَارِبُهُ قَدْ وَقَ، فَقَالَ لَهُ: أَفْصُهُ لَكَ عَلَى سِوَاكٍ أَوْ فُصُّهُ عَلَى سِوَاكٍ

Муғира ибн Шуъба розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир куни тунда Расулуллоҳ соллоппоҳу алайҳи васаллам билан бирга меҳмон бўлдим. Тоблаб пиширилган биқин гўшти келтирилди. У зот катта пичоқни олиб уни кеса бошладилар. Ундан кесиб менга ҳам бердилар. Шу пайт Билол келиб, намоз вақти бўлганини билдириди. У зот пичоқни ташлаб: **«Бу барака топкур*га нима бўлди?»****, дедилар. Билолнинг мўйлаби узун бўлиб (лабига) тушганди. У зот Билолга: **«Мўйлабингни мисвакка қўйиб қисқартираман - ёки мисвакка қўйиб уни қисқартир -»**, дедилар».

* «Барака топкур» деб ўтирилган жумла сўзма-сўз таржима қилинса, «Ўнг қўлинг тупроққа қорилгур», дегани бўлади. Баъзида «ўнг қўл» ўрнига «икки қўл» деб ҳам ишлатилади. Қўлнинг тупроққа қорилиши эса камбағал бўлиб қолишдан киноя. Аммо араблар истеъмолида унинг асл маъноси йўқ бўлиб кетган, балки бирор нарсага ундаш, ажабланиш, инкор қилиш маъноларида ишлатиладиган иборага айлануб қолган. Ўзбек тилида бундай ўринларда ишлатиладиган жумлалар орасида юқоридаги ибора маъно жиҳатидан яқинроқ кўрингани учун, шу қўйилди.

** Овқат ҳозир бўлганда, намознинг вақти чиқиб кетишига ҳали кўп вақт бўлса, таомни еб кейин намоз ўқилади. Билол розияллоҳу анҳу мана шуни риоясини қилмаганликлари учун Пайғамбаримиз соллоппоҳу алайҳи васалламдан танбеҳ эшитдилар.

NUBUVVAT MARVARIDLARI